

Церонимо Стилтон

 Вулканчић

Назив оригинала: Pterosauro in picchiata
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Маргерита Банал / Margherita Banal (Atlantyc S.r.l.)
Уредничка сарадња: Алесандро Калабрезе / Alessandro Calabrese
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Бенедета Бјази / Benedetta Biasi

Корице: Давиде Чезарело / Davide Cesarello (цртеж) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Графички дизајнер: Пјетро Пишители / Pietro Piscitelli / *theWorldofDOT*

Унутрашње илустрације: Давиде Чезарело / Davide Cesarello (цртеж) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Сарадник: Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графички дизајн: Дарија Коломбо / Daria Colombo, према идеји Микеле Батаљин / Michela Battaglin

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

© 2020 - Mondadori Libri S. r. l. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво

International rights © Atlantyc S. r. l.
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy -
foreignrights@atlantyc.it - www.atlantyc.com

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати мнемеханичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05055-4

Церонимо Стилтон

ПТЕРОСАУР У ЛЕТУ

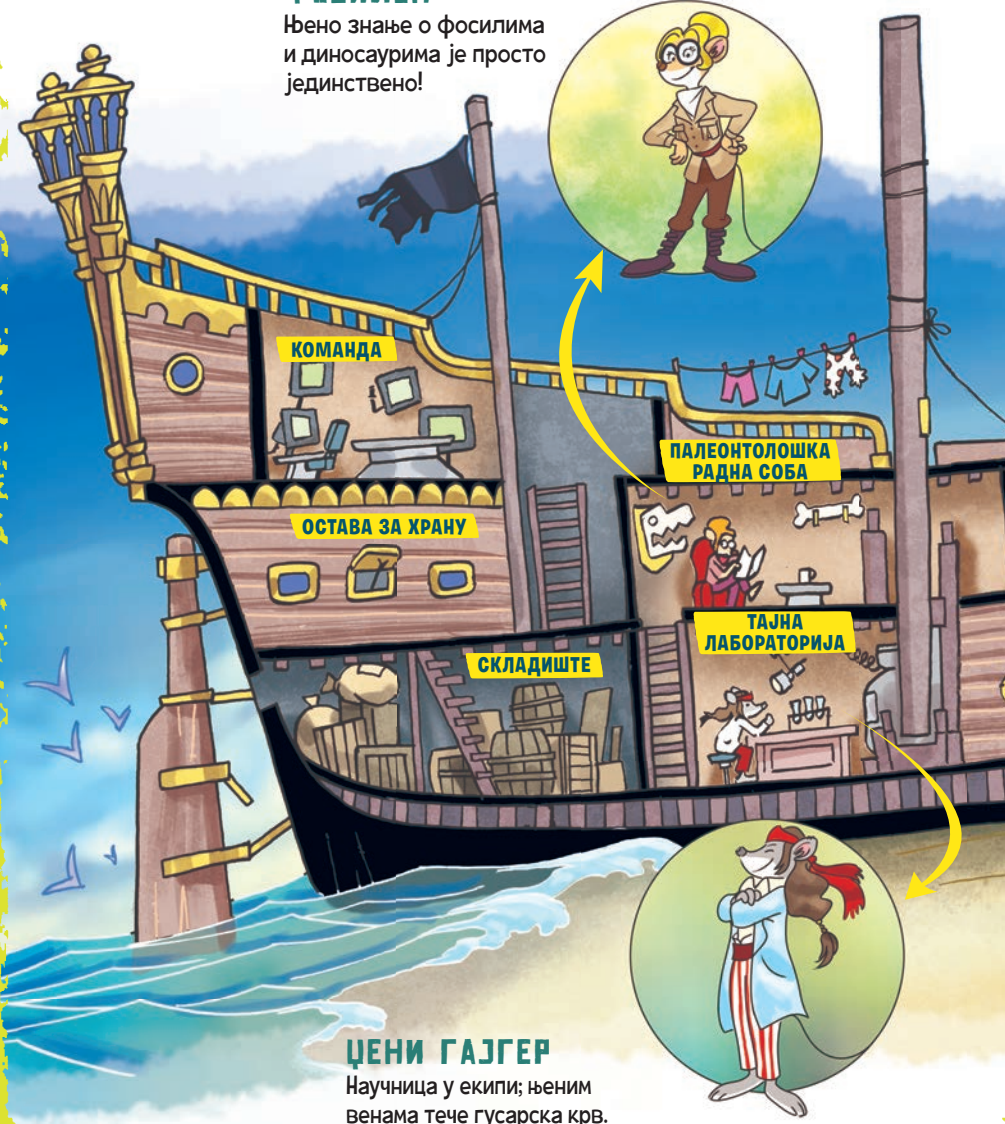
 Вулканчић

ГЛАВНИ ШТАБ ДИНО-А

(Другарско-Истраживачко-Научни-Одред)

КАРИНА ФОН ФОСИЛЕН

Њено знање о фосилима
и диносаурима је просто
јединствено!

ЏЕНИ ГАЗГЕР

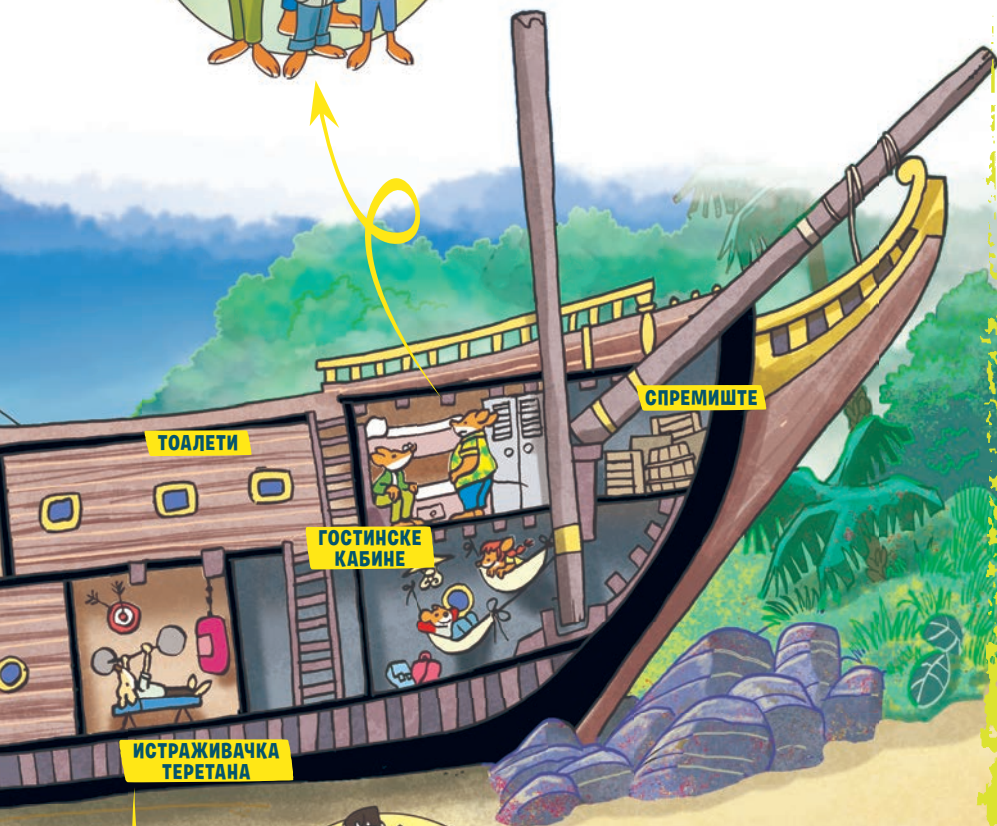
Научница у екипи; њеним
венама тече гусарска крв.

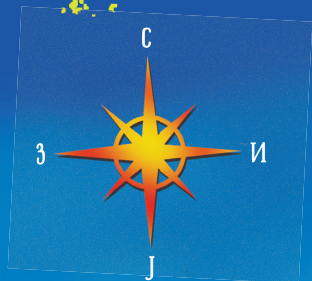
ЏЕРОНИМО, ТРАПОЛА, БЕНЏАМИН И ТРАПИ

Специјални агенти ДИНО-а чине
уигран тим за пустоловине, не
могу им ништа ни... диносаури!

ЛЕНОКС ЏУНГЛУС

Истраживач са најкатастрофалнијим
осећајем за оријентацију на свету!

ОСТРВО МЕТЕОРА

НА КОМ ДИНОСАУРИ
УОПШТЕ НИСУ ИЗУМРЛИ

ШИЉАТИ
ГРЕБЕН

ЈЕЗЕРЦЕ
УРЛИКА
ИЗЈУРЕ

ДОЛИНА
ИЗУМИРАЊА

СПОКОЈНИ
ПРОПЛАНАК

ПРАШУМА

ДИНО
ЛАЂА

ВЕТРОВИТА
ПЛАЖА

ПЛАЖА
ЛАЂА

КРВОЖЕДНА
ПАПРАТ

БАЗЕН
ИХТИОСАУРА

ДИВЉА СУВАЈА

СИГУРНА ПУКА

ПУНОМ ПАРОМ НАПРЕД!

Одјекнуо је глас унутар подморнице:

– Навигаторе, удаљеност од **ЦИЉА?**

Ленокс Џунглус је погледао на монитор и одговорио: – Десет наутичких миља, *кайейшанко!* Чекајте, можда ипак двадесет!

Не, осам... *Уис*, мора да сам се **ЗБУНИО!**

Мој рођак Трапола је завртео главом:

– Карина, зар си морала баш Леноксу да повериш улогу навигатора?!

НЕМА ПОЈМА!!!

Прекинуо сам га:

– Трапола! Ако је Карина донела такву одлуку, ми ћемо је поштовати: она је наша капетанка!

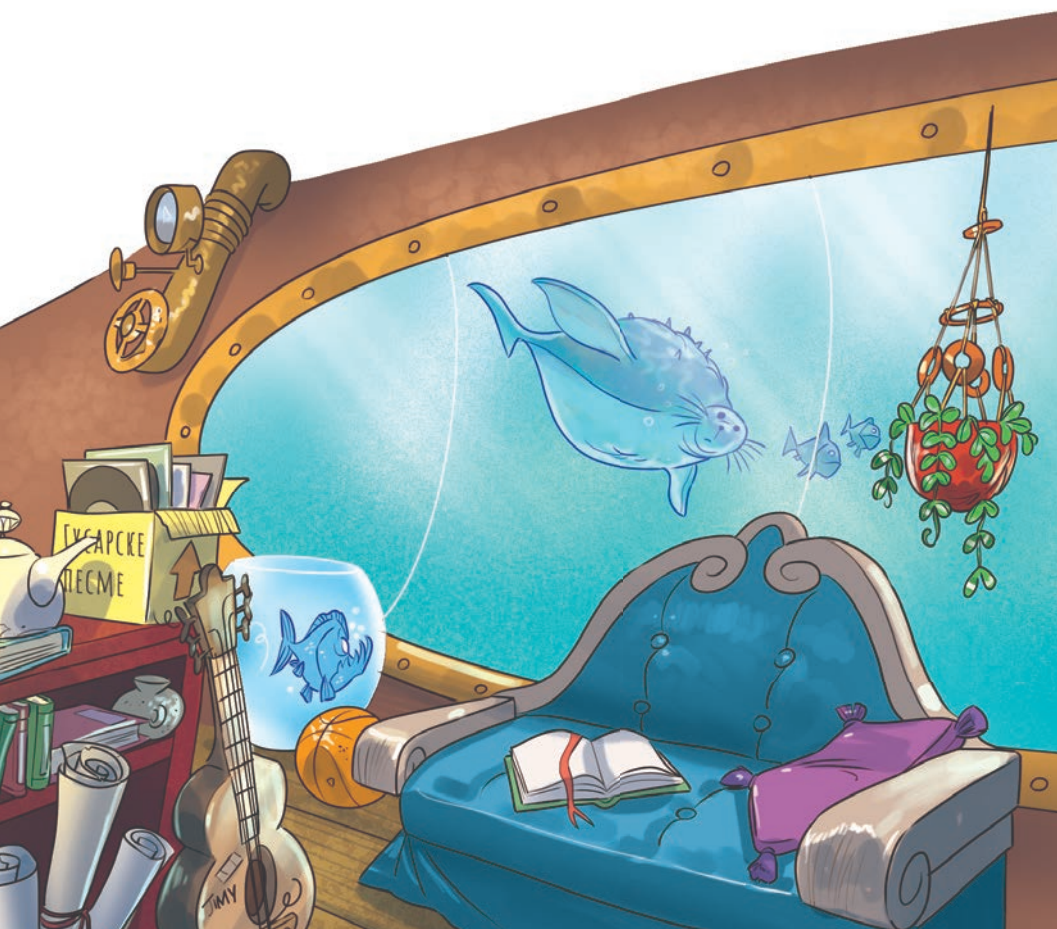
ПУНОМ ПАРОМ НАПРЕД!

– Добро речено, ујка Џери! – узвикнули су моји нећаци у исти мишји глас. Уфффф, већ је било довољно напорно што смо сви затворени под водом, само нам је фалила још једна **свађа** између мог рођака и Ленокса! Сигурно се већ питате шта уредник Мишјих новости,

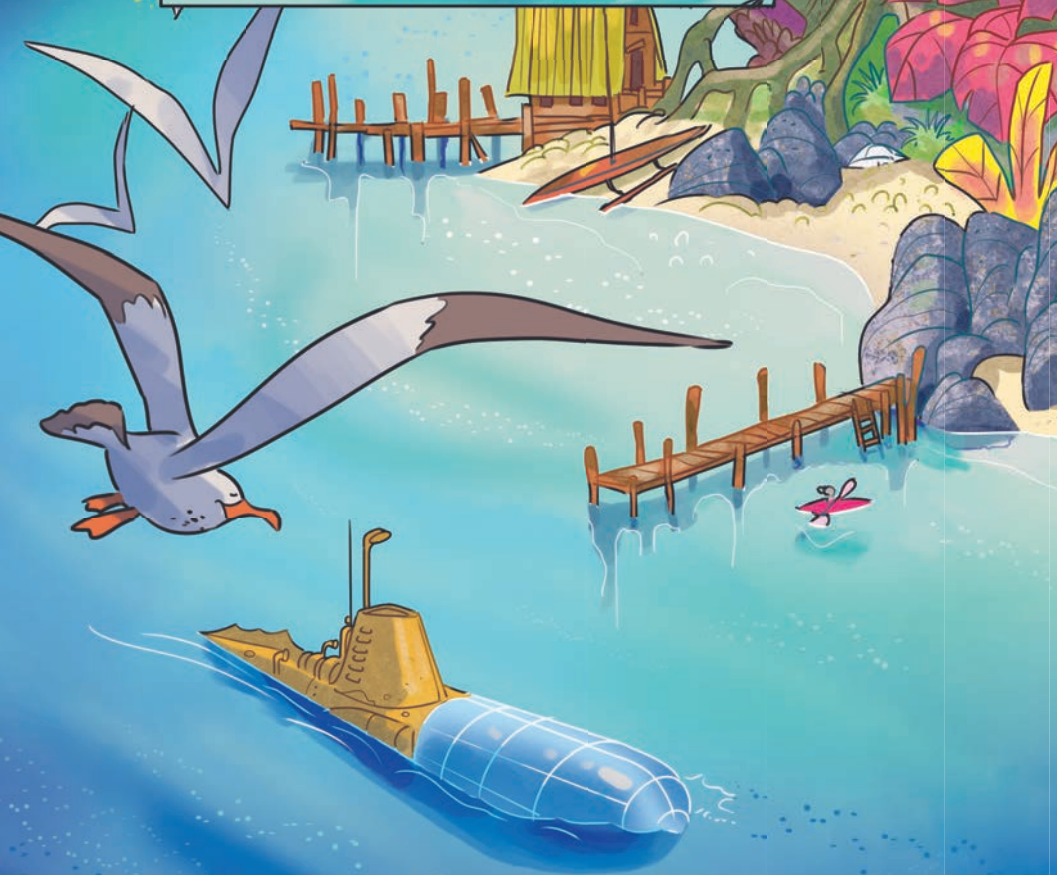
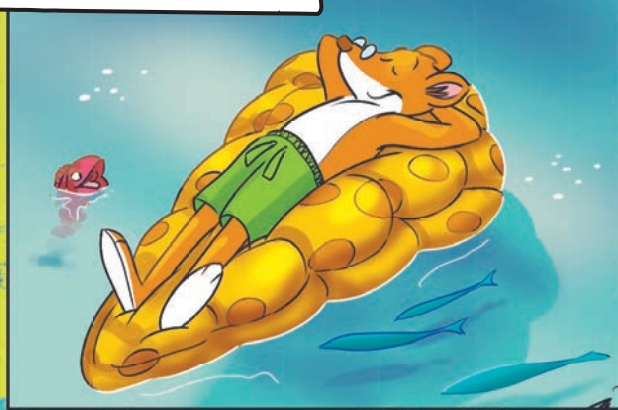

ПУНОМ ПАРОМ НАПРЕД!

што бих био ја, *Џеронило Стилтон*,
ради у подморници уроњеној у бездан...
То је добро питање, драги моји мишићи!
Треба да знате да је све почело једног
мирног сунчаног дана на атолу
Срећних острва...

**БИО ЈЕ ТО МИШОТАСТИЧАН
ДАН ОДМОРА И ОПУШТАЊА
НА СУНЦУ.**

ХЕЈ, ПРПКО! ЈЕСИ
ЛИ СПРЕМАН?

ХА?!
С-СПРЕМАН?

*ПОТОМ ЈЕ ДОШАО ЛЕНОКС
ЦУНГЛУС И КАТАПУЛТИРАО
НАС У НОВУ АВАНТУРУ...*

ДОБРО ДОШЛИ У
ПОДМОРДИНО!

*... ОДВУКАВШИ НАС УНУТАР
ЧУДНЕ ПОДМОРНИЦЕ,
СПРЕМНЕ ДА ЗАГЉУРИ!*

ХЕЈ,
КАРИНА!

И тако смо се нашли укрцани у
ПодморДИНО, то јест подморницу у
власништву **ДИНО-а** (Другарско-
Истраживачко-Научни-Одред)
у друштву моје пријатељице
ПАЛЕОНТОЛОШКИЊЕ Карине фон
Фосилен и истраживача Ленокса Џунглуса.
Наше одредиште? Али тако је очигледно:
Острво метеора, легендарно Острво
диносаура! Добро! Пре него што се
бацимо у нашу нову **АВАНТУРУ**,
јесте ли сремни да поновимо заклетву
специјалних агената ДИНО-а?

ми смо пријатељи и увек се помажемо!

Тајну у мемо да чувамо

и маштаријама се препуштамо...

ИГРА МИШЕВА

Били смо у *ПодморДИНУ* већ неко време, а још увек нисмо имали ни **ТРАГА** о нашој новој тајној мисији.

Трапола је нестрпљиво рекао: – *Кайеџанко* Карина, са чиме треба да се суочим овог пута? Са свађом између тиранонешџо? Да спасем младунче џиновскошџа? Са породицом *мождацераптора* у невољи? Не постоји ништа што би зауставило великог **ТРАПОЛУ!**

Трапи се умешала: – Ујко! Да ли се варам или си последњи пут испред титаносаура позеленео од фрке попут устајалог сира?

Трапола је одговорио: – *Тсц*, да ли се шалиш? То је била техника камуфлирања...

ИГРА МИШЕВА

Ја сам радио у **ЏУНГЛИ**, ниси то знала?

– О, и ти си био у џунгли и изложен њеним опасностима? – питао је Ленокс, склонивши поглед са **АППАРАТА**. – Јеси ли икад био у оној званој Седам угриза? Ја сам се тамо спријатељио са једном анакондом и...

– ЛЕНОООКСЕ! – повикала је Карина.

– Усредреди се на курс, иначе ћемо се слупати о ону стену!

ИГРА МИШЕВА

– Упс! – узвикнуо је Ленокс, хватајући се поново за команде брзим и изненадним окретом.

ТРУМП!

Са зида подморнице спала је слика и пала... право на моју шапу! **Какав мацковишни бол!**

– Пазите, друштво! – зацвилела је Карина.

– То је портрет Подводног Гњурца,
праујака професорке Џени Гајгер: био
је командант *ПодморДИНА* када је
ово изузетно превозно средство било
ГУСАРСКА ПОДМОРНИЦА!
Како, како, како? Гусарска подморница?!

Нисам имао времена да питам још
нешто, јер је Карина почела да нам
објашњава нашу нову авантуру:

– Драги **специјални агенти**, немате
представу шта нас очекује овога пута!

Биће ово узбудљива, невероватна и...

Упитао сам: – Хоћемо ли истраживати
неки нови део острва?!

Карина је енергично завртела главом и

одговорила ми: – Нешто боље од тога!

Много боље!!!

Бен је питао: – Треба ли да спасавамо
неког диносаура у невољи?

– НЕШТО БОЉЕ ОД ТОГА! МНОГО БОЉЕ!!!

– Треба ли да се побринемо за читав чопор предатора месоједа? – упитала је Трапи.

– Нешто боље од тога! Много боље!!! – одговорила јој је. Затим је направила кратку паузу, па наставила:

– Побринућемо се за...

Заћутали смо ишчекујући и не дишући од узбуђења.

– Побринућемо се за...

... **ЈАЈЕ!**

Мој рођак је

узвикнуо: – Ах!

Каква вест! Ја сам

прави тип, *шо*

јесѝ миш за вас!

Скромно говорећи, ја

сам краљ омлета!

Јаја?! Омлети?!

Ништа ту мени није било јасно! Толики

пут да бисмо се посветили **кухињи**

из доба јуре?

Карина је фркнула: – Не, бре, какав омлет?! Причам о **ВРЛО РЕТКИМ** јајима која само ми имамо част да видимо како се отварају! Замислите: бићемо једини мишеви на свету који ће посматрати тај феномен. Наравно, само ако **ГОСПОЋИЦА ОБЛЕТАЧИЦА** буде тако љубазна да нам то дозволи...

Узвикнуо сам: – Госпођица Облечачица?! Карина је потврдила: – Управо тако! Она је женка **ПТЕРАНОДОНА**, која је положила јаја.

– Хм... не делује ми то као нека тако авантуристичка мисија... – тихо је рекла Трапи.

Мој рођак је замахнуо телефоном и казао: – А у ствари неће ни бити! Проверио сам: птеронешшо је врста **ВЕЛИКОГ ПСА...** Пф, овог пута ће бити врло једноставна, врло мирна, врло сигурица мишја игра!